

D E N Í K.

Adresa Karlovy university v Praze k 80. narozeninám
presidenta republiky T. G. Masaryka.

Viro illustrissimo atque excellentissimo

THOMAE G. MASARYK,

patriae liberatori,

rei publicae Bohemoslovenicae primo praesidi.

Rector et senatus universitatis Carolinae Pragensis facultatumque omnium professores et cives academici universi pro gratoque animo recordantes Te, vir excellentissime, non solum plurimos et egregios de philosophia libros composuisse multosque per annos scientiam illam iuventuti nostrae tradidisse, sed etiam iura populi nostri semper omnibusque locis defendisse ac nullis periculis deterritum patriam nostram in libertatem vindicavisse et nunc iam duodecimum annum felicissime regere:

Die festo octogesimo natali Tuo virtutes Tuas admirantes laeti libentes gratulantur atque omnia fausta felicia a Deo Optimo Maximo Tibi exoptant.

Dabamus Pragae die VII. mensis Martii a. MCMXXX., qui est ab Universitate nostra condita quingentesimus octogesimus secundus.

Na okraj oslav 80. narozenin pres. republiky T. G. Masaryka.
Den 7. března 1930 zůstane zlatým písmem zapsán v dějinách naší republiky. To nejen proto, že naň připadly 80. narozeniny T. G. Masaryka a že se ho první prezident republiky dožívá v plné svěžesti tělesné a duševní, ale hlavně proto, že v tento den našel se zase celý národ v jedné myšlence, v jedné tužbě a ve společné radosti. Nálada tohoto dne a slavnostní ráz připomínal živě 28. říjen 1918. Nešlo o oficiální oslavy, jaké bývaly za Rakouska, s předepsanou účastí na venek, ale s naprostou neúčastí, ba odporem uvnitř — nikoli, zde šlo o nelíčené, srdečné oslavy muže, jehož zásluhy o stát jsou všemi uznávány. Bylo až dojemné pozorovati ty drobné projevy radosti, úcty a lásky, vycházející od nejprostších občanů, projevy prosté, ale velmi významné; neboť dokazují, že první prezident republiky těší se opravdu lásce nejširších vrstev lidu. A neméně radostné bylo pozorovati, jak i naše menšiny se pro hlavu státu rozehřívají, jak i jim tento prezident náš stát přibližuje. Ale není radosti, aby nebyla aspoň trochu pokažena. Pozorovali jsme, bohužel, že na některých budovách — a to státních — vyvěšené státní vlajky svou nečistotou velmi málo působily ke zvýšení slavnostní ná-